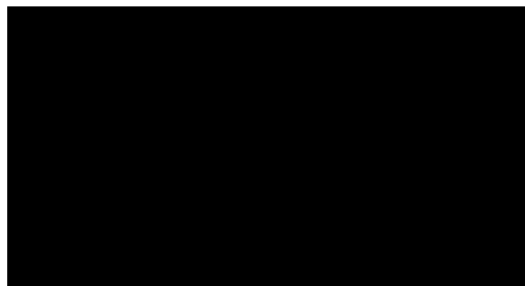

Magistrátu hlavního města Prahy
odboru stavebního řádu
Mariánské náměstí 2/2
110 01 Praha 1

prostřednictvím

Úřadu městské části Praha 19
odboru výstavby – stavebního úřadu
Semilská 43/1
197 00 Praha 9 – Kbely

Odvolatelé:

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby – stavebního úřadu, ze dne 20. 7. 2026, č. j. P19 9445/2026-OV/KR, sp. zn. SZ P19 9445/2026/2, kterým byla odmítnuta žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

I. Úvod a včasnost odvolání

Dne 13. 7. 2026 jsme Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby – stavebnímu úřadu, podali společnou žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), vztahujících se k povolení a realizaci stavby nové výrobní haly společnosti Pražská strojírna v areálu při ulici Mladoboleslavská v Praze – Vinoři.

Úřad městské části Praha 19, odbor výstavby – stavební úřad (dále jen „**povinný subjekt**“), rozhodnutím ze dne 20. 7. 2026, č. j. P19 9445/2026-OV/KR, sp. zn. SZ P19 9445/2026/2 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), odmítl žádost v celém rozsahu.

Napadené rozhodnutí bylo dne 21. července 2026 zasláno na soukromou e-mailovou adresu [REDAKCE] z níž byla dne 13. 7. 2026 odeslána také původní žádost. V napadeném rozhodnutí však povinný subjekt jako žadatele a účastníka řízení označil pouze „[REDAKCE]“ jako dvě fyzické osoby, které chtěly žádost společně podat.

Proti napadenému rozhodnutí tímto podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), podáváme v zákonné lhůtě

odvolání v plném rozsahu.

Napadené rozhodnutí považujeme za nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť povinný subjekt nesprávně označil žadatele, neposoudil jednotlivé body žádosti podle jejich skutečného obsahu, neprokázal splnění zákonných podmínek použitých důvodů odmítnutí a nevypořádal možnost poskytnout alespoň oddělitelné části požadovaných informací.

II. Nesprávné označení žadatelů a účastníků řízení

Žádost ze dne 13. 7. 2026 byla odeslána [REDAKCE] z její soukromé e-mailové adresy. V závěru žádosti byli jako její podatelé uvedeni a podepsáni [REDAKCE]

V textu podpisu však nedopatřením zůstalo také označení „[REDAKCE]“ adresa provozovny a další údaje související s podnikatelskou činností [REDAKCE]. Uvedený podpisový blok nevyjadřoval úmysl podat žádost v rámci podnikatelské činnosti [REDAKCE] ani úmysl označit za jediného žadatele podnikatele [REDAKCE]. Úmyslem podatelů bylo, aby žádost společně podali [REDAKCE] jako dvě fyzické osoby.

Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí uvedl, že žádost byla podána z „oficiální e-mailové adresy“ společnosti [REDAKCE]. Toto skutkové zjištění je nesprávné. Žádost byla odeslána ze soukromé e-mailové adresy [REDAKCE]. Na tutéž soukromou e-mailovou adresu povinný subjekt následně zaslal také napadené rozhodnutí.

Za této situace nebylo možné bez dalšího dospět k závěru, že žádost podala pouze údajná „společnost [REDAKCE]“.

Označení [REDACTED] navíc není názvem samostatné právnické osoby. [REDACTED] jako podnikající fyzické osobě. Povinný subjekt tedy v napadeném rozhodnutí nesprávně označil žadatele jako společnost, přestože takový samostatný právní subjekt neexistuje.

Odvolatelé připouštějí, že ponechání podnikatelského podpisového bloku mohlo vyvolat pochybnost o tom, kdo žádost podává. Tuto pochybnost však povinný subjekt nemohl jednostranně vyřešit tím, že za žadatele označil pouze údajnou společnost a pominul osoby výslovně uvedené v podpisu žádosti.

Podle § 14 odst. 2 InfZ musí fyzická osoba v žádosti uvést své jméno, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu nebo bydliště, případně odlišnou adresu pro doručování. Pokud nedostatek údajů o žadateli brání vyřízení žádosti, je povinný subjekt podle § 14 odst. 5 písm. a) InfZ povinen žadatele vyzvat, aby žádost doplnil.

Jestliže měl povinný subjekt s ohledem na obsah podpisového bloku pochybnosti o totožnosti žadatelů nebo o tom, zda žádost podávají [REDACTED] jako fyzické osoby, měl je vyzvat k doplnění nebo upřesnění identifikačních údajů. Neměl si bez dalšího zvolit pouze jednu z možných interpretací žádosti, nadto interpretaci, která neodpovídala osobě odesílatele ani podpisu uvedenému v žádosti.

Pro vyloučení jakýchkoliv dalších pochybností [REDACTED] tímto výslovně potvrzují, že žádost ze dne 13. 7. 2026 podávali společně jako dvě fyzické osoby, nikoliv v souvislosti s podnikatelskou činností [REDACTED]. Současně doplňují své identifikační údaje v záhlaví tohoto odvolání.

Povinný subjekt proto pochybil zejména tím, že:

- nesprávně uvedl, že žádost byla odeslána z oficiální e-mailové adresy společnosti;
- za žadatele označil údajnou společnost [REDACTED] která není samostatnou právnickou osobou;
- nevzal v úvahu, že žádost byla odeslána ze soukromé e-mailové adresy [REDACTED] a byla podepsána [REDACTED];
- nevyzval podatele k odstranění pochybností o jejich totožnosti a k doplnění identifikačních údajů;
- formálně nejednal s [REDACTED] jako se dvěma společnými žadateli.

[REDACTED] podává odvolání jako osoba, která původní žádost odeslala ze své soukromé e-mailové adresy, byla v ní výslovně uvedena jako jedna z podatelů a na jejíž e-mailovou adresu bylo následně zasláno napadené rozhodnutí. [REDACTED] podává odvolání jako druhá osoba výslovně uvedená a podepsaná v původní žádosti.

Pokud by odvolací orgán dospěl k závěru, že původní žádost nebyla v otázce totožnosti žadatelů dostatečně určitá, měla být tato nejasnost odstraněna postupem podle § 14 odst. 5 písm. a) InfZ.

Nemůže jít k tíži odvolatelů tak, že bude bez výzvy k doplnění vyloučeno postavení jednoho z nich nebo že bude za žadatele označen subjekt, který právně neexistuje jako samostatná osoba.

III. Povinný subjekt neposoudil jednotlivé body žádosti podle jejich skutečného obsahu

Povinný subjekt odmítl celou žádost jedním obecným právním závěrem, aniž by samostatně posoudil jednotlivé požadované informace a dokumenty.

Žádost však obsahovala několik obsahově i právně odlišných okruhů požadovaných informací. Některé body směřovaly k poskytnutí konkrétních dokumentů, jiné pouze ke sdělení faktických informací o průběhu a výsledku povolovacího řízení. V některých bodech jsme primárně žádali o sdělení informace a teprve alternativně o zaslání dokumentu, v němž je tato informace zachycena.

Jednalo se zejména o požadavky na sdělení:

- zda v průběhu řízení došlo na základě podaných námitek ke změně projektové dokumentace nebo podmínek stavby – bod 5 žádosti;
- zda stavební povolení nebo jiný závazný dokument stanoví časové omezení provádění stavebních prací – bod 6 žádosti;
- jak byla v rámci povolovacího řízení posouzena otázka hluku z budoucího provozu výrobní haly – bod 7 žádosti;
- jaká protihluková opatření byla v souvislosti se stavbou navržena nebo uložena – bod 10 žádosti.

Uvedené body nesměřují samy o sobě k poskytnutí projektové dokumentace ani jiného autorsky chráněného díla. Jejich předmětem jsou skutkové informace o postupu správních orgánů, obsahu jejich rozhodovací činnosti a výsledku povolovacího řízení.

Odlišnou povahu mají rovněž:

- námitky podané Městskou částí Praha – Vinoř a dokument, kterým byly vzaty zpět – body 1 a 2 žádosti;
- informace a případné dokumenty o důvodech zpětvzetí námitek – bod 3 žádosti;
- závazná stanoviska dotčených orgánů veřejné správy – bod 9 žádosti.

Jde o písemnosti vzniklé při výkonu veřejné správy nebo zachycující postup orgánů veřejné moci. Povinný subjekt nevysvětlil, jakým způsobem by se na tyto dokumenty mohly vztahovat jím uvedené důvody odmítnutí.

Individuální posouzení mohly vyžadovat zejména:

- vyjádření investora k podaným námitkám – bod 4 žádosti;
- hluková studie nebo jiné odborné podklady – bod 8 žádosti;
- situační a další výkresy – bod 11 žádosti.

Ani u těchto dokumentů však povinný subjekt nebyl oprávněn bez dalšího odmítnout celou žádost. Měl u každého požadavku samostatně zjistit povahu dokumentu, jeho původ, právní

důvod jeho předložení, případnou existenci autorskoprávní ochrany a rozsah, v němž by jeho poskytnutím skutečně došlo k zásahu do práv třetích osob.

Napadené rozhodnutí žádné takové posouzení neobsahuje. Není z něj zjištělné, kterého konkrétního bodu žádosti se jednotlivé důvody odmítnutí týkají, jaké skutkové okolnosti povinný subjekt zjistil ani jakými právními úvahami se při posouzení jednotlivých dokumentů řídil.

Napadené rozhodnutí proto nesplňuje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu na řádné odůvodnění rozhodnutí a je pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné.

IV. Porušení povinnosti poskytnout oddělitelné části informací podle § 12 InfZ

Podle § 12 InfZ musí povinný subjekt provést omezení práva na informace tak, že po vyloučení informací, u nichž existuje zákonný důvod neposkytnutí, poskytne zbývající požadované informace včetně doprovodných informací.

Povinný subjekt se však vůbec nezabýval tím, zda případný důvod odmítnutí dopadá pouze na některý z požadovaných dokumentů, na část dokumentu nebo jen na určitý údaj. Namísto toho odmítl všech jedenáct bodů žádosti jako jeden celek.

I pokud by například situační nebo jiné výkresy požadované v bodě 11 žádosti podléhaly autorskoprávní ochraně, nemohla by tato skutečnost odůvodnit neposkytnutí informací požadovaných v bodech 1 až 10 žádosti.

Stejně tak případná ochrana určité části projektové dokumentace nemůže odůvodnit neposkytnutí faktických údajů o:

- tom, zda byla projektová dokumentace změněna;
- stanovených časových omezeních stavebních prací;
- způsobu posouzení hlukových vlivů;
- uložených provozních nebo protihlukových opatřeních;
- obsahu rozhodnutí a závazných stanovisek orgánů veřejné správy.

Pokud způsob poskytnutí informace požadovaný v žádosti nebyl u některé části možný, měl povinný subjekt rovněž posoudit možnost poskytnout informaci jiným způsobem podle § 4a odst. 3 InfZ, například sdělením konkrétních faktických údajů namísto zaslání celého dokumentu.

Paušálním odmítnutím celé žádosti povinný subjekt porušil § 12 InfZ.

V. Nesprávná aplikace § 11 odst. 2 písm. a) InfZ

Povinný subjekt dále odkázal na § 11 odst. 2 písm. a) InfZ, podle kterého se informace neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, jíž povinnost předat tuto informaci zákon neukládá, pokud tato osoba nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí.

Použití tohoto ustanovení předpokládá zjištění a odůvodnění několika podmínek, zejména:

- že konkrétní informace vznikla bez použití veřejných prostředků;
- že byla povinnému subjektu předána třetí osobou;
- že této osobě žádný zákon neukládal povinnost informaci povinnému subjektu předat;
- že tato osoba nesdělila souhlas s poskytnutím informace.

Napadené rozhodnutí však neuvádí, kterých konkrétních dokumentů nebo informací se má toto ustanovení týkat. Povinný subjekt nezjistil ani neuvedl, kdo jednotlivé dokumenty vytvořil, z jakých prostředků vznikly, na základě jakého právního důvodu byly předloženy a zda jejich předložení bylo dobrovolné, nebo vyplývalo z právních předpisů upravujících povolování staveb.

Ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) InfZ zjevně nelze bez dalšího vztáhnout na písemnosti vytvořené orgány veřejné správy, například na:

- námitky Městské části Praha – Vinoř;
- dokument o jejich zpětvzetí;
- závazná stanoviska dotčených orgánů;
- rozhodnutí stavebního úřadu;
- úřední záznamy nebo jiné písemnosti vzniklé činností povinného subjektu.

Takové dokumenty nelze paušálně označit za informace vzniklé bez použití veřejných prostředků a dobrovolně předané soukromou osobou.

Ve vztahu k dokumentům předloženým investorem bylo nutné zjistit, zda jejich předložení nebylo zákonnou podmínkou zahájení nebo vedení povolenacího řízení nebo zda nebyly předloženy ke splnění požadavku správního orgánu.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 15/2006-113, č. 1271/2007 Sb. NSS, dovedl, že povinností ve smyslu § 11 odst. 2 písm. a) InfZ se rozumí povinnost předat informaci povinnému subjektu podle zvláštního zákona. Jestliže tedy právní předpis ukládá určité osobě povinnost dokument nebo informaci správnímu orgánu předložit, nelze její poskytnutí odmítnout pouze s poukazem na to, že ji vytvořila soukromá osoba.

Povinný subjekt se těmito otázkami vůbec nezabýval. Použití § 11 odst. 2 písm. a) InfZ proto nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu a je nepřezkoumatelné.

VI. Nesprávná a paušální aplikace § 11 odst. 2 písm. c) InfZ

Povinný subjekt dále uvedl, že projektová dokumentace včetně všech výkresů je chráněna autorským právem, a z tohoto důvodu odmítl celou žádost s odkazem na § 11 odst. 2 písm. c) InfZ.

Takové odůvodnění je nedostatečné.

Podle § 11 odst. 2 písm. c) InfZ lze informaci neposkytnout pouze tehdy, pokud by jejím poskytnutím byla skutečně porušena práva třetích osob k předmětu práva autorského. Nestačí

tedy obecně konstatovat, že některé dokumenty související se stavbou mohou podléhat autorskoprávní ochraně.

Povinný subjekt měl zejména posoudit:

- zda konkrétní požadovaný dokument nebo jeho část vůbec splňuje znaky autorského díla;
- kdo je nositelem majetkových autorských práv;
- v čem konkrétně by poskytnutí dokumentu představovalo zásah do těchto práv;
- zda lze poskytnout alespoň oddělitelné části dokumentu nebo v něm obsažené faktické údaje;
- zda se na některé dokumenty nevztahuje výlučka z autorskoprávní ochrany.

Podle § 2 odst. 6 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, není autorským dílem samotný údaj, myšlenka, postup, princip nebo metoda. Faktické údaje o výšce stavby, odstupu stavby, časových omezeních, uložených podmínkách nebo navržených protihlukových opatřeních proto nelze bez dalšího považovat za předmět autorskoprávní ochrany.

Podle § 3 písm. a) autorského zákona se autorskoprávní ochrana nevztahuje na úřední díla, zejména na rozhodnutí, veřejné listiny a jinou přípravnou úřední dokumentaci, u níž je veřejný zájem na vyloučení z ochrany. Povinný subjekt se nezabýval tím, zda některé požadované dokumenty vytvořené orgány veřejné správy nemají právě tuto povahu.

Ani hlukovou studii nebo jiný odborný podklad nelze automaticky a bez konkrétního posouzení označit v celém rozsahu za autorské dílo. Povinný subjekt musí nejprve zjistit, zda konkrétní dokument představuje jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora, nebo zda obsahuje především odborné metody, měření, výpočty a skutkové závěry.

Pokud jde o situační a další výkresy požadované v bodě 11 žádosti, odvolatelé nezpochybňují, že některé části projektové dokumentace mohou být předmětem autorskoprávní ochrany. Ani tato skutečnost však neopravňuje povinný subjekt odmítnout celou žádost.

Povinný subjekt měl posoudit, zda lze:

- poskytnout pouze situační část nebo výřez dokumentace;
- poskytnout části neobsahující chráněné tvůrčí prvky;
- sdělit faktické údaje o umístění, odstupu a výšce stavby jinou formou;
- případně poskytnout dokument po vyloučení chráněných částí.

Napadené rozhodnutí dále neuvádí, kdo vykonává majetková autorská práva k údajně chráněným dokumentům, ani zda je tato osoba povinnému subjektu známa. Přitom § 15 odst. 2 InfZ stanoví, že při odmítnutí žádosti z důvodu ochrany práv třetích osob k předmětu práva autorského musí být v odůvodnění uvedeno, kdo vykonává majetková práva k tomuto předmětu, je-li tato osoba povinnému subjektu známa.

Ani důvod odmítnutí podle § 11 odst. 2 písm. c) InfZ proto nebyl řádně zjištěn a odůvodněn.

VII. Nebyly splněny podmínky § 11a odst. 1 písm. b) InfZ

Povinný subjekt dále uvedl, že žádost lze odmítnout podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, neboť jsme nebyli účastníky předchozího správního řízení.

Takové právní posouzení je nesprávné.

Podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ může povinný subjekt odmítnout žádost pouze tehdy, pokud lze dovodit, že cílem žadatele je způsobit povinnému subjektu nepřiměřenou zátěž. Podle § 11a odst. 2 InfZ přitom rozsah požadovaných informací ani počet podaných žádostí není bez dalšího důvodem pro odmítnutí žádosti.

Napadené rozhodnutí neobsahuje žádná skutková zjištění, z nichž by bylo možné dovodit, že cílem naší žádosti bylo způsobit povinnému subjektu nepřiměřenou zátěž.

Jedinou okolností, kterou povinný subjekt uvádí, je skutečnost, že jsme nebyli účastníky předchozího správního řízení. Absence postavení účastníka řízení však nemá k použití § 11a odst. 1 písm. b) InfZ žádný právně relevantní vztah.

Podle § 3 odst. 1 InfZ může být žadatelem každá fyzická nebo právnická osoba. Právo požadovat konkrétně vymezené informace ze správního spisu není obecně podmíněno tím, že žadatel byl účastníkem řízení.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 4. 2026, č. j. 6 As 18/2026-45, potvrdil, že pokud žadatel požaduje konkrétně vymezené informace ze správního spisu, vyřizuje se jeho žádost v režimu InfZ. Současně zdůraznil, že odmítnutí žádosti pro zneužití práva je prostředkem ultima ratio, který musí být používán restriktivně.

Také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2024, č. j. 1 As 239/2024-63, vyplývá, že zneužívající účel je nutné posuzovat individuálně podle konkrétních okolností a musí být dovoditelný skutečný účel žádosti spočívající v zatěžování nebo nátlaku, nikoliv pouhá skutečnost, že žadatel využil svého zákonného práva.

Žádost se týkala jediného konkrétního stavebního záměru a jednotlivé požadavky spolu bezprostředně obsahově souvisely. Šlo o informace, které by se měly nacházet v jednom správním spise nebo v bezprostředně souvisejících podkladech. Již z tohoto důvodu nelze bez dalších konkrétních okolností dovodit, že cílem žádosti bylo nepřiměřeně zatížit povinný subjekt.

Použití § 11a odst. 1 písm. b) InfZ je proto nejen nedostatečně odůvodněné, ale také věcně nesprávné.

VIII. Konkrétní a legitimní účel žádosti

Pro úplnost uvádíme, že náš zájem o požadované informace není nahodilý ani samoúčelný.

Naše nemovitosti se nacházejí bezprostředně proti areálu, ve kterém má být nová výrobní hala umístěna a v němž mají probíhat související stavební práce. Od tohoto areálu jsou odděleny

pouze ulicí Mladoboleslavská; jiná zástavba ani rozsáhlejší pozemky se mezi našimi nemovitostmi a dotčeným areálem nenacházejí.

O zahájení ani průběhu povolovacího řízení jsme nebyli individuálně vyrozuměni a nebyla nám dána možnost seznámit se se záměrem ani v řízení uplatnit námitky. Z dosud dostupných informací současně není zřejmé, zda nás stavební úřad považoval za účastníky řízení, zda byly naše nemovitosti zahrnuty do okruhu pozemků a staveb potenciálně dotčených záměrem ani zda nám byly některé písemnosti doručovány veřejnou vyhláškou.

Samotná skutečnost, že jsou naše nemovitosti od areálu odděleny pozemní komunikací, přitom nevylučuje, že jde o sousední nemovitosti ve smyslu stavebních předpisů. Pojem sousední nemovitosti není omezen pouze na pozemky se společnou hranicí se stavebním pozemkem. Rozhodující je, zda naše vlastnické nebo jiné věcné právo k nemovitosti může být vzhledem k povaze záměru, jeho umístění a předpokládaným účinkům přímo dotčeno.

V případě nové výrobní haly umístěné v areálu bezprostředně proti našim nemovitostem nelze možnost takového dotčení bez dalšího vyloučit. Přímé dotčení může spočívat zejména v hluku ze stavebních prací a budoucího provozu, prachu, vibracích, světelných účincích, zvýšené intenzitě nákladní a jiné dopravy nebo v dalších provozních vlivech. Právě těchto otázek se týkala podstatná část naší žádosti o informace.

Podle § 182 písm. d) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, jsou účastníky řízení o povolení záměru osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům může být rozhodnutím o povolení záměru přímo dotčeno. Pokud bylo příslušné řízení zahájeno podle předchozí právní úpravy, vyplývalo obdobné vymezení účastníků z § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb.

Ústavní soud v nálezu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, publikovaném pod č. 96/2000 Sb., odmítl omezení pojmu sousedního pozemku pouze na pozemky mající společnou hranici se stavebním pozemkem. Také Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že sousedem může být vlastník vzdálenější nemovitosti, včetně pozemku ležícího naproti projektované stavbě přes cestu, jestliže záměr může zasáhnout do práv vlastníka této nemovitosti. Posouzení musí vždy vycházet z konkrétní vzdálenosti, povahy a rozsahu záměru a jeho možných účinků.

V tuto chvíli bez znalosti správního spisu nemůžeme učinit konečný závěr, zda jsme měli být účastníky povolovacího řízení a zda při našem vyrozumění došlo k procesnímu pochybení. Také z tohoto důvodu jsme žádali o informace a dokumenty, které nám mají umožnit zjistit průběh povolovacího řízení, okruh jeho účastníků, způsob posouzení vlivů stavby a případné podmínky stanovené k ochraně okolních nemovitostí.

Požadované informace chceme získat zejména proto, abychom se mohli seznámit:

- s tím, jaké námitky byly vůči stavbě uplatněny;
- proč byly následně vzaty zpět;
- zda v důsledku námitek došlo ke změně záměru;
- jak byly posouzeny hlukové vlivy provozu;
- jaká protihluková a provozní opatření byla uložena;
- zda jsou omezena období, ve kterých lze stavební práce provádět.

Tyto skutečnosti neuvádíme jako podmínku vzniku práva na informace, neboť InfZ obecně nevyžaduje, aby žadatel prokazoval právní nebo jiný zvláštní zájem na poskytnutí informace. Uvádíme je však jako okolnosti jednoznačně vyvracející závěr, že cílem žádosti bylo bezúčelně nebo šikanózně zatěžovat povinný subjekt.

IX. Závěr a odvolací návrh

Napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné zejména proto, že povinný subjekt:

- nesprávně zjistil skutkový stav týkající se způsobu podání žádosti, za žadatele označil údajnou společnost, která není samostatnou právnickou osobou, a bez výzvy k doplnění nepřihlédl k tomu, že žádost podali [REDAKCE] jako dvě fyzické osoby;
- neposoudil jednotlivé body žádosti podle jejich skutečného obsahu;
- nevysvětlil, na které konkrétní informace jednotlivé důvody odmítnutí dopadají;
- neprokázal splnění podmínek § 11 odst. 2 písm. a) InfZ;
- paušálně a bez konkrétního posouzení aplikoval § 11 odst. 2 písm. c) InfZ;
- neuvedl osobu vykonávající majetková autorská práva, je-li mu známa;
- porušil povinnost poskytnout oddělitelné části informací podle § 12 InfZ;
- neprokázal žádné okolnosti odůvodňující použití § 11a odst. 1 písm. b) InfZ;
- nesprávně spojil použití § 11a InfZ s absencí postavení účastníka stavebního řízení;
- neodůvodnil napadené rozhodnutí způsobem požadovaným § 68 odst. 3 správního řádu.

S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby Magistrát hlavního města Prahy jako odvolací orgán:

1. podle § 16 odst. 5 InfZ napadené rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby – stavebního úřadu, ze dne 20. 7. 2026, č. j. P19 9445/2026-OV/KR, sp. zn. SZ P19 9445/2026/2, **zrušil v celém rozsahu**, řízení v tomto rozsahu zastavil a přikázal povinnému subjektu poskytnout odvolatelům požadované informace ve lhůtě nejvýše 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání;

2. případně, pokud shledá zákonný důvod pro neposkytnutí některé dílčí informace nebo části dokumentu, postupoval podle § 16 odst. 5 ve spojení s § 12 InfZ alespoň ve vztahu ke všem oddělitelným částem žádosti, u nichž zákonný důvod odmítnutí dán není;

3. subsidiárně, nebude-li možné s ohledem na nedostatečně zjištěný skutkový stav vydat informační příkaz, napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **zrušil** a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání se závazným právním názorem, že každý bod žádosti musí být posouzen samostatně a že případné omezení práva na informace musí být provedeno v souladu s § 12 InfZ.

Nebude-li z napadeného rozhodnutí a předloženého správního spisu zřejmé, zda jsou u jednotlivých informací dány důvody pro odmítnutí, žádáme, aby odvolací orgán postupoval podle § 16 odst. 4 InfZ, vyzval povinný subjekt k doplnění spisu a umožnil nám se s tímto doplněním seznámit a vyjádřit se k němu.

V Praze dne 30. 7. 2026